

UNIVERSITY OF THE PUNJAB

B.A. / B.Sc. Part – II
Supplementary Examination - 2018

Roll No.

Subject: Punjabi-II
PAPER: Punjabi-II

TIME ALLOWED: 3 Hrs.
MAX. MARKS: 100

- نمبر
- 30 سوال نمبر 1 پٹھ دتے گئے سرناویاں وچوں کے اک اے مضمون لکھو۔
(i) میاں محمد بخش دی شخصیت تے شاعری (ii) ماحولیاتی آلودگی، ارج دا مسئلہ
(iii) پنجابی زبان دا ارتقاء (iv) پنجابی دے لوک ادب اے اسلامی اثرات
- 10 سوال نمبر 2 (الف) ڈراے دی تعریف تے اوہدے اجزائے ترکیبی اے چائن پاؤ۔
یا
پارکھ دیاں خوبیاں بارے چانگاری دیو۔
- 10 (ب) تھلے دتے گئے تنقیدی دہستاناں وچوں دو اے نوٹ لکھو۔
جمالیاتی تنقید۔ تائراقی تنقید۔ مارکی تنقید
- 15 سوال نمبر 3 پٹھ دتے گئے اکھاٹاں وچوں پنج دا مطلب تے درتوں دسون۔
(i) منہ نہ متھاتے جن پہاڑوں تھاتا (ii) من حرامی جٹاں ڈھیر
(iii) راہ پے چاہیے یں واہ پے چاہیے (iv) آئے نال گھنن دی پسدا اے
(v) اندر ہووے سچ تے باہر کھلوکے سچ (vi) چاچہ زاوی، نہ کوئی آدی نہ کوئی جاوی
(vii) کوٹھا اُسر یا تے ترکان و سربا (viii) گھر آئے پروہنے تے چاڑھ پٹھی وڑیاں
(ix) وسہلی رن پروہنیاں جوگی (x) گال نہ وچھی، نیند آوے اچھی
- 15 سوال نمبر 4 پٹھ لکھیاں صفحاں وچوں دو اے نوٹ لکھو۔
(الف) حمد (ب) افسانہ (ج) معراج نامہ
- 20 سوال نمبر 5 پنجابی وچ ترجمہ کرو۔
ہمیں آزادی و خود مختاری لے ستر برس ہو چکے ہیں، مگر ہم اتنے طویل عرصے میں بھی ایک قوم، ایک ترقی یافتہ معاشرے میں نہ ڈھل سکے۔ جبکہ ہمارے بعد آزادی حاصل کرنے والے ممالک ترقی کی وہ منازل طے کر چکے ہیں جن کا ہم تصور بھی نہیں کر سکتے، اس کی کچھ وجوہات ہوں گی۔ آخر ہم ایک قوم کیوں نہیں بن سکے؟ ہمیں آج تک سیاستدانوں اور خود ساختہ ملاؤں نے ایک قوم نہیں بننے دیا، ہمارا قومی انتشار ہی ان کی بقا کا ضامن ہے۔ صوبائی، لسانی اور پھر مسلکی تقسیم در تقسیم نے ہمیں کبھی کبھی پاکستانی نہیں ہونے دیا۔ اللہ تعالیٰ نے کسی فرقے کو یہ حق نہیں دیا کہ وہ اپنے علاوہ سب کو غلط سمجھ کر ان کی جان و مال کے لئے خطرہ بن جائے۔ حالانکہ ہر مسلمان کو دوسرے مسلمان کی جان و مال کا محافظ قرار دیا گیا ہے۔

UNIVERSITY OF THE PUNJAB

B.A. / B.Sc. Part - II
Supplementary Examination - 2018

Roll No.

TIME ALLOWED: 3 Hrs.
MAX. MARKS: 100

Subject: Punjabi
PAPER: Optional

سوال نمبر 1: جملے دتے گئے نثری جڑاں وچوں کسے دودی تشریح کرو۔ لکھاری تے لکھت دانناں لکھو
(30=15+15)

(الف) اوہدیاں اکھاں وچ کدی ترلاوی آجاندا سی۔ سجادل دا دل نرم پے گیا تے اکھن لگا۔ حمید اں توں ڈب چلی سین ناں۔ اوہ ہور وی روہ نال بھر گھتی۔ میں آپ ڈبنا چاہندی آں۔ اوہ رون لگ پئی۔ مینوں سٹ دے پانی وچ میں ایہ موت آپ منگی اے۔ مینوں مرن دے۔ دنیاں مینوں راس نہیں آئی۔ میرا ہتھ اکوئی نہیں مینوں ایتھے مرن دے۔ اوہ ہولی ہولی روئی جاندی سی۔

(ب) ایسے ای ویلے چلے دے کول بیٹھیاں خالی منجی تے لے پیاں تے یاں پھیر میلے کپڑے دھوندیاں خورے رضیہ نوں کیہ ہوندا کہ ایہ سارے کم ہوندیاں اوہ ایس بھرے گھر وچ اگلی تے بیکار ہو جاندی۔ اوہنوں ارنج گدا جنویں اوہ بن بوسے تے نہ کھلوتی تے اوہ بن آئیوں ای مر جائے گی۔ رضیہ موت توں تے نہیں سی ڈر دی پر بے وقت دی موت توں بڑا گھبر اوندی سی۔

(ج) ایہ شاعری پاک پنجاب دے ثقافتی تے تہذیبی پس منظر نوں سامنے رکھدیاں ہونیاں تے پاک پنجابی لئی اردو فارسی تے عربی ادب تے ثقافت نوں وی اپنی روایت دا حصہ سمجھدیاں ہونیاں نوں ویلے دے تقاضیاں دی روشنی وچ کیتی جارہی اے تے پنجابی شاعری جیہڑی پاکستان وچ لکھی جارہی اے۔ ایس وچ جیہڑی سوچ اے اوہ اپنی سچی اے جے ایس نوں دنیا دی کسے زبان دے ادب دے مقابلے وچ رکھیا جاسکدا اے۔

(د) فقیر دیاں اپہناں نظماں وچ دو گلاں ہور ابھر دیاں نیں۔ اک تے ہندو مہاشے دی تصویر تے دوجی ایس کلام دا عام لوکاں دے جذبات دا پاس لحاظ۔ مہاشے جی ساڈے لئی علامت نیں۔ اک ایسے ملک دے وسنیک دی۔ جیہڑا جھوٹا اے مکار اے منافق اے۔ دولت دا جھگھا اے بزدل دی اے تو جھولی اڈکے خیرات منگنوں وی نہیں رکدا۔

سوال نمبر 2: بیٹھیاں دتے گئے شعری جڑاں وچوں کسے دودی تشریح شاعر تے لکھت دے حوالے نال کرو۔ (30=15+15)

(الف) نظراں دی حد توڑی ایتھے کھلری گھوٹ اداسی اے

دھوڑاں توں ودھ کجھ نہیں لبھیا جدوی پلے چھنڈے نیں

جس دکھاں نال پیار نہیں پایا اوہنوں سار کیہ گیاں دی

پھلا دی تے گل ای چھڈو دریاواں نال کنڈے نیں

ورق الٹو

- (ب) میں چاہواں تے تددوی اپنے پیارنوں ڈک نہیں سکد اہاں
پھل کھڑے تے رکھ نہیں سکد اپنے تیک اپنی خوشبو
اس جگ دی ہر چیز داجیویں روپ گواچا ہویا اے
سورج لہے چان اپنا تارے ڈھونڈن اپنی لو
- (ج) پاکستان جدو کھرا کہیا اساں سارے جگ والے ساڈے ویر ہو گئے
بھلا غیر تے پھیر وی غیر ہوئے ساڈے اپنے وی کئی غیر ہو گئے
عقل نال با بے پاکستان لیا تے مخالفان دے ٹوٹیر ہو گئے
دنیا وچ ناصر ساڈے دشمنان دامونھ کالائے نیلے پیر ہو گئے
- (د) دنیا دے وچ رہن لئی وی
کیہ کجھ کرنا پیندا اے
اپنے ای لہودیاں نہراں اندر
آپے ای ترنا پیندا اے

- سوال نمبر 3: کہانی "چپ شا" یا "چٹی" اُتے تنقیدی نوٹ لکھو۔ (10)
- سوال نمبر 4: نظم "تیری یاد" یا "سکھ داساہ" دا تنقیدی ویرو آ کرو۔ (10)
- سوال نمبر 5: تھلے دتے گئے پیرے دا با محاورہ پنجابی ترجمہ کرو۔ (20)
- راہیں کتنی ہی کٹھن کیوں نہ ہوں اگر منزل مقصود کا شوق تیز ہو گا۔ تو انسان جیسے جیسے ان مشکل راہوں کو طے کر ہی لے گا۔ راہیں کتنی دلفریب ہوں اگر دل میں پکا یقین ہو تو منزل مقصود ان راہوں سے بدرجہا زیادہ دلفریب اور خوش کن ہے۔ تو انسان کبھی راہوں کی دلفریبیوں میں کھو کر بیٹھ نہیں جائے گا بلکہ اصل منزل کی طرف بڑھنے کی کوشش کرتا رہے گا۔